

[Bjørn Elmquist]

vet for en særlig procedure for de asylansøgninger, som er åbenbart udsigtsløse. Det går først og fremmest på behandlingen af de klager over afgørelser i direktoratet, som er åbenbart grundløse.

Der har været to modeller fremme. I betænkningen vedrørende L 203 lancerer regeringspartierne en tredje model. Det er rigtigt, at først var vi inde på, at det burde være flygtningeævnets formand, der kunne afgøre disse sager alene. I L 201 vil man se, at socialdemokratiet, SF, VS og de radikale mener, at det bør være to personer. Men vi har nu bevæget os over i modellen med tre personer, idet vi mener, at der er behov for en endelighed i disse sager, som vel ikke – pr. definition næsten – frembyder de store vanskeligheder. Der er således en vis uenighed om antallet af personer.

Der er også, må man sige, uenighed mellem regeringspartierne og de andre partier om muligheden for skriftlighed. Der har været fremsat nok så alvorlige indvendinger fra de andre partiers side mod vores tanker om en skriftlighed. Der har været talt om, at væsentlige retsgarantier på den måde ikke ville blive respekteret.

Jeg vil gerne tillade mig her at prøve at foretage en ganske kort sammenligning med, hvordan forholdene er i andre lande i Europa. Vi har netop for 14 dage siden i Europarådet haft en debat om disse ting, og der foreligger et dokument, som ganske detaljeret gennemgår retstilstanden i de 21 lande, som er medlemmer af Europarådet. Der er to ting, som man fremdrager, når man prøver på at vurdere, i hvilket omfang retsgarantier er tilgodeset: for det første skal der være mulighed for at appellere afgørelser, dvs. der skal være en appelinstans, og for det andet lægger man vægt på hensynet til en rimelig tidsfaktor, så ventetiden ikke bliver for lang.

For så vidt angår appelinstansen ville dette særlige 3 mands udvalg, som vi nu foreslår i L 203, til fulde opfylde de krav, der stilles i denne Europarådssammenhæng. Sammenligner jeg desuden med, hvad man har i andre lande, må jeg sige, at vi kommer endnu nærmere idealkravet: en domstolslignende instans, et uafhængigt organ, hvorimod det i en række lande, også nordiske, er et administrativt organ, noget, som ligger under ministerierne, under centraladministrationen, som

tager sig af appellerne. Så her er vi ganske fint fremme fra dansk side.

For så vidt angår skriftligheden må jeg også sige, at man i en lang række lande slet ingen problemer har med at acceptere skriftlighed i disse sager hele vejen igennem. Det er derfor min personlige opfattelse, at det er overdrevet, når man taler om, at der ville blive tilsidesat væsentlige retsgarantier, hvis vi på dette område accepterede en skriftlig behandling, når der er enstemmighed derom. I vores model betyder det, at også repræsentanten for Dansk Flygtningehjælp skal tilslutte sig skriftligheden, før det kan komme på tale, og Dansk Flygtningehjælp må man vel gå ud fra – det er da også det, der har været fremme i den offentlige debat – vil være meget åben over for de menneskelige hensyn, de humanitære hensyn, som det fra oppositionspartiernes side er gjort gældende man skylder at tage til disse asylansøgere.

Jeg mener, at vi fra dansk side til fulde ville leve op til kravene i Europarådskonventionen om fair trial, om en fair rettergang, hvis vi fulgte den model, som regeringspartierne her lægger frem.

For så vidt angår ventetiden har vi problemer i Danmark; det synes jeg nok vi må erkende. Vi har ikke de største problemer i Europa. Jeg ved, at man i Schweiz i øjeblikket har køer på ca. 30.000, som afventer behandling af deres asylansøgninger, og at man dér opererer med en tidsfaktor på 3–4 år. Det er heldigvis endnu ikke tilfældet herhjemme. Så vidt jeg har forstået på justitsministeren under udvalgsbehandlingen – det var måske noget, vi også kunne få at vide her fra talerstolen – ligger de danske ventetider, som vores system ser ud i dag, dog under 1 år, men måske også lidt lavere. Jeg vil godt spørge, om justitsministeren fra talerstolen ville komme med et par bemærkninger herom og også om, hvad de forskellige modeller, som foreligger for folketinget i dag, vil betyde for fremskyndelsen.

Jeg vil slutte mit indlæg med at opfordre de partier, som står bag udlændingeloven, til at søge at finde sammen. Jeg vil også bede om, at de to lovforslag bliver sendt til fornyet behandling i retsudvalget mellem anden og tredje behandling.

(Kort bemærkning).